

блаженна зірка Коляда
ще світ не знав такої тиші
ще хто ми в нім і хто нам ми
...то юний Бог уперше вийшов
під чорні іриси зими

ПЛАЧ ОДІССЕЯ

Де та остання лінія зими,
ті голоси, ті марева сиренні?..
О шість мужів, що тужать, не до мене –
до хвилі припадаючи грудьми...
Солоний ангел зводиться з пільми,
його полки і води незліченні.
Понад пільмою крається знамено.
Хто ми йому і хто йому не ми?
О чорна Скільло, скеле навісна!
Для мене будь, ніколи не минай.
Нехай уже не знатиму на світі
ні амфори, ні злого корабля,
аби лише світилася здаля
ця скеля у засніженій блакиті.

